

Dosarul nr. 2ra-476/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: O. Ionașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, A. Malîi, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Libacov Alexei împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău și executorii judecătorești Ungureanu Oleg și Iacob Miron cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral cauzat prin această încălcare,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 08 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 02 mai 2017 Libacov Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral cauzat prin această încălcare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a fost încadrat în câmpul muncii în cadrul Ministerului Afacerilor Interne în anul 1995. La 03 septembrie 1997 prin ordinul MAI a fost numit în funcția de polițist operativ al Brigăzii cu destinație specială „Fulger” a MAI.

A susținut că în conformitate cu legislația în vigoare, colaboratorilor de poliție li se acordă de către autoritățile publice locale, în cel mult după 3 ani după angajare în serviciu, iar ofițerilor de poliție de cel mult un an de la numirea în funcție, spațiu locativ sub formă de apartament sau casă separată.

Pe parcursul anilor, autoritățile administrației public locale i-au refuzat să-i acorde spațiu locativ din care considerente a fost nevoit să se adreseze în instanța de judecată.

Prin hotărârea irevocabilă din 19 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, a fost obligat Consiliul mun. Chișinău să-i asigure spațiu locativ în condițiile art. 35 alin. (1) din Legea cu privire la poliție conform normelor prevăzute de legislația locative în vigoare.

A reținut reclamantul că documentul executoriu nr. 3-1431/09 din 19 mai 2009 emis de Curtea de Apel Chișinău a parvenit spre executare la executorul judecătoresc Oleg Ungureanu din cadrul Oficiului de executare Centru al Departamentului de Executare la 28 iulie 2009. Tot la această dată în adresa debitorului Consiliul mun. Chișinău a fost expediată propunerea de executare benevolă a documentului executoriu.

La 03 august 2009 executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a înregistrat în cancelaria Primăriei mun. Chișinău încheierea nr. 12-1012/09 privind primirea spre executare a documentului executoriu, intentarea procedurii de executare și stabilirea termenului de executare benevolă a documentului executoriu nr. 3-1431/09 din 19 mai 2009 emis de Curtea de Apel Chișinău.

La 17 decembrie 2009 Primăria mun. Chișinău a comunicat executorului judecătoresc Oleg Ungureanu că la moment executarea documentului executoriu nu poate fi posibilă din cauza lipsei spațiului locativ liber în municipiul Chișinău generat de procesul de privatizare a fondului de locuințe, ceea ce a redus substanțial imobilul cu destinație locativă aflat în proprietatea municipală. Din aceste considerente autoritățile publice locale nu au posibilitatea să execute hotărârile definitive și irevocabile ale instanțelor de judecată cu privire la asigurarea cu spațiu locativ a creditorilor urmăritori. Totodată, Consiliul mun. Chișinău a informat că nu dispune de mijloace financiare necesare pentru construcția spațiului locativ în vederea executării hotărârilor judecătorești. De asemenea, a informat executorul judecătoresc că Primăria mun. Chișinău a prezentat o notă informativă Guvernului Republicii Moldova cu privire la alocarea mijloacelor financiare necesare pentru construcția spațiului locativ în vederea executării hotărârilor judecătorești.

A remarcat Libacov Alexei că din momentul emiterii hotărârii a Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2009 până la moment – 19 februarie 2017, au trecut 7 ani și 9 luni, ceea ce constituie o perioadă destul de îndelungată pentru executarea documentului executoriu, creându-i stări de incertitudine, stres și disconfort moral.

Conform art. 2 alin. (1) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat

prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

Conform art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

A menționat reclamantul că durata executării hotărârii a Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2009 este de 7 ani și 9 luni, fapt ce nu reprezintă un termen rezonabil în sensul jurisprudenței CEDO.

De asemenea, a nota reclamantul că mărimea prejudiciului moral la fel urmează să fie apreciat prin prisma jurisprudenței CEDO în raport cu criteriile sus-menționate.

În contextul enunțat, Libacov Alexei a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei de 100.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat ca rezultat al încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 19 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău.

Pe parcursul examinării cauzei, și anume la 15 iunie 2017, Libacov Alexei a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând să fie recunoscut încălcat dreptul său la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea din contul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei de 100.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat ca rezultat al încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 19 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 13 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, au fost introduși în proces în calitate de intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău și executorii judecătorești Oleg Ungureanu și Iacob Miron.

Prin hotărârea din 08 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Libacov Alexei. S-a constatat încălcarea dreptului lui Libacov Alexei la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 3-1431/09 din 19 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, în perioada 28 iulie 2009 – până la 02 mai 2017. S-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Libacov Alexei suma de 50.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauza prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 3-1431/09 din 19 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, în perioada 28 iulie 2009 – până la 02 mai 2017. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 19 decembrie 2017 Ministerul Justiției a depus cerere de apel nemotivată, iar la 08 iulie 2019 a fost prezentat apelul motivat, solicitând casarea hotărârii din 08 decembrie 2017, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 08 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 25 martie 2020 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Prin decizia din 24 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Ministerul Justiției, s-a casat integral decizia din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 08 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel au motivat soluția prin faptul că documentul executoriu nr. 3-1431/09 din 19 mai 2009 emis de Curtea de Apel Chișinău nu a fost executat până în prezent, deși executorii judecătorești au întreprins toate acțiunile posibile și legale în scopul executării documentului executoriu, totuși hotărârea judecătorească nu a fost posibil de executat din motive ce nu au depins de voința executorilor judecătorești.

Au constatat instanțele de judecată că reieșind din natura hotărârii judecătorești de asigurare a lui Libacov Alexei cu spațiu locativ în condițiile art. 35 alin.(1) din Legea cu privire la poliție, precum și circumstanțele neexecutării acestei hotărâri pe o perioadă îndelungată de timp, începând cu data de 19 mai 2009 (data devenirii irevocabile a hotărârii) până la data emiterii hotărârii pe cauza data, adică 08 septembrie 2017, în total aproximativ 12 ani și 4 luni, Libacov Alexei, neobținând în realitate obiectul material al hotărârii favorabile acestuia, se atestă o violare continuă a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești garantat de art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Cu trimitere la prevederile art. 5 alin. (1) din Legea 87 din 21 aprilie 2011 și art. 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția legii până la modificările din 01 martie 2019), instanțele de judecată au considerat că suma de 50.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral este reală și rezonabilă ca mărime, care a fost apreciată reieșind din circumstanțele cauzei în cadrul căreia a survenit neexecutarea, de complexitatea cauzei, de comportamentul părților, de conduita autorităților publice, constituind o satisfacție echitabilă suficientă pentru încălcarea îndelungată a dreptului lui Libacov Alexei la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești din vina debitorului Consiliul mun. Chișinău, care nu dispune de spațiului locativ liber, dar și mijloacelor financiare în bugetul local în scopul achiziționării spațiului locativ sau construcția blocului de locuințe sociale.

Totodată, au menționat instanțele de judecată că suma de 50.000 de lei nu este exagerată în raport cu suferințele psihice pe care a fost nevoit să le suporte Libacov

Alexei, miza procesului, perioada îndelungată în care acesta a fost supus stresului și inconvenientelor aferente neacordării locuinței.

Au accentuat instanțele de judecată ierarhic inferioare că Ministerul Justiției contrar art. 4 alin. (1) din Legea nr.87 din 21 aprilie 2011, a eșuat să asigure sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral, sarcină care a fost pusă de legiuitor pe seama Ministerului Justiției.

Nu a fost reținut argumentul Ministerului Justiției precum că statul nu mai are obligația de a oferi lui Libacov Alexei spațiu locativ, intervalul de acțiune al acestui drept fiind direct proporțional cu durata de activitate în serviciul public al acestuia, or, apelantul/pârât nu a prezentat probe în confirmarea asigurării reclamantului cu spațiu locativ nici pe durata cât acesta a fost angajat în calitate de colaborator al poliției în cadrul MAI.

Nu au fost reținute nici argumentele Ministerului Justiției că locuința ar trebui oferită lui Libacov Alexei temporar, pe durata de activitate în serviciul public, or, în hotărârea din 19 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău nu este stipulat titlul de proprietate, dar este indicat că autoritatea publică locală urmează să-l asigure pe Libacov Alexei cu spațiu locativ în condițiile art. 35 alin. (1) din Legea cu privire la poliție conform normelor prevăzute de legislația locativă în vigoare.

Mai mult ca atât, reclamantul/intimat Libacov Alexei nu a pretins la dreptul de proprietate asupra spațiului locativ solicitat. Dimpotrivă, la materialele cauzei nu se regăsesc probe în confirmarea asigurării lui Libacov Alexei cu chirie pe perioada desfășurării atribuțiilor lui de serviciu.

De asemenea, instanța de apel a considerat irelevantă informația prezentată de Ministerul Justiției, și anume scrisoarea eliberată de Ministerul Afacerilor Interne nr. 44/10-759 din 25 februarie 2020, din care rezultă că potrivit răspunsului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” a IGP al MAI nr. 34/15-181 din 19 februarie 2020, Alexei Libacov a activat în cadrul organelor afacerilor interne ale Republicii Moldova de la 01 octombrie 1995 până la 28 decembrie 2009, fiind concediat din cadrul organelor afacerilor interne și trecut în rezerva Forțelor Armate, în conformitate cu art. 21 alin. (14) din Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 (f.d.189 verso, vol. I).

Totodată, instanța de apel a notat că Alexei Libacov a activat în cadrul organelor MAI mai mult de 14 ani și din acest punct de vedere, conform art. 110 alin. (6) din Codul cu privire la locuințe al R.S.S. Moldovenești nr. 2718 din 03 iunie 1983 (în redacția legii în vigoare la 19 mai 2009), dacă debitorii ar fi executat hotărârea judecătorească și ar fi acordat locuință de serviciu, reclamantul nu era posibil de a fi evacuat, fără acordarea altui spațiu locativ.

A remarcat instanța de apel că Ministerul Justiției, utilizând calea de atac, nu au prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să infirme concluziile expuse în hotărârea primei instanțe, iar esența tuturor alegațiilor din apel sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse.

La 09 februarie 2021 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 08 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii depuse de Libacov Alexei.

În motivarea acțiunii Ministerul Justiției a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor sale că la materialele cauzei nu se atestă probe concludente și pertinente, prin care s-ar confirma faptul că intimatul Libacov Alexei nu dispune de spațiu locativ, și anume extrasul din registrul bunurilor imobile cu privire la lipsa spațiului locativ.

Consideră recurentul că este eronată concluzia instanței de apel că Libacov Alexei a activat în cadrul organelor interne al MAI mai mult de 14 ani și în conformitate cu art. 110 alin. (6) din Codul cu privire la locuințe al RSS Moldovenești nr. 2718 din 03 iunie 1983 (în vigoare la data emiterii hotărârii din 19 mai 2009) dacă debitorul ar fi executat hotărârea judecătorească și i-ar fi acordat locuință de serviciu, intimatul nu era posibil de evacuat, fără acordarea altui spațiu locativ, deoarece spațiul locativ urma să fie oferit lui Libacov Alexei temporar atât timp cât acesta a era angajat în cadrul organelor MAI, pe când în hotărârea din 19 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău nu este indicat un titlu de proprietate, ci doar de chirie pe perioada desfășurării atribuțiilor de serviciu în instituție publică.

Mai mult ca atât, în cauza Păduraru vs. Republica Moldova (cererea nr. 28355/08), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a remarcat că raporturile de serviciu al reclamantului au încetat la 28 decembrie 2007 și începând cu această dată, statul nu mai are obligația să-i ofere spațiu locativ, intervalul de acțiune al acestui drept fiind direct proporțional cu durata de activitate în serviciul public al reclamantului.

Prin scrisoarea nr. 44/10-759 din 25 februarie 2020 a Ministerului Afacerilor Interne, s-a constatat că potrivit răspunsului nr. 34/15-181 din 18 februarie 2020 eliberat de Brigada de Poliție cu destinație specială „Fulger” a IGP al MAI, Alexei Libacov a activat în cadrul organelor afacerilor interne ale Republicii Moldova de la 01 octombrie 1995 – până la 28 decembrie 2009, fiind concediat din cadrul organelor afacerilor interne și trecut în rezerva Forțelor Armate în conformitate cu art. 21 alin. (14) din Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990.

De asemenea, instanța de apel nu a ținut cont că Alexei Libacov în conformitate cu art. 40 din Legea cu privire la poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990, în perioada anilor 2008 și 2009 a beneficiat de compensație pentru închirierea spațiului locativ, fapt ce se confirmă la fel prin scrisoarea nr. 44/10-759 din 25 februarie 2020 a Ministerului Afacerilor Interne (f.d. 188 verso, vol. I).

Consideră recurentul că Alexei Libacov nu este în drept să solicite compensație bănească din contul bugetului de stat pe perioada pentru care a beneficiat deja de

acesta din contul Ministerului Afacerilor Interne sau pentru perioada care nu mai este angajat al Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 19 noiembrie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa Ministerului Justiției la 19 ianuarie 2021 (f.d. 31, vol. II), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către aceștia.

Totodată, din cererea de recurs rezultă că Ministerul Justiției a luat cunoștință cu decizia contestată la 25 ianuarie 2021.

Astfel, recursul declarat la 09 februarie 2021, este în termen.

La 22 februarie 2021 în adresa lui Libacov Alexei, Consiliului mun. Chișinău și executorilor judecătorești Ungureanu Oleg și Iacob Miron a fost expediată copia recursului declarat de Ministerul Justiției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d. 43, vol. II).

La 23 martie 2021 Consiliul mun. Chișinău a depus referință, solicitând admiterea recursului depus de Ministerul Justiției.

La 31 martie 2021 Libacov Alexei, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referințele depuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul depus de Ministerul Justiției asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic